

Vraag: Wat is wijsheid?

Wijsheid voor mensen in bijbelse betekenis is best een complex onderwerp. Je kunt natuurlijk zeggen, “God is wijs en daarmee is alles gezegd”, maar dat bedoel ik niet en daarmee doe je Gods woord beslist tekort.

Antwoord:

De bijbel zegt: Mijn mensen gaan te onder aan gebrek aan kennis. Kennis en wijsheid zijn dus blijkbaar belangrijke begrippen voor ons, belangrijk maar niet onomstreden. De vraag is, wat is wijsheid, of de daarmee gerelateerde vraag, wat is waarheid. Hoe kom je aan wijsheid en waarheid?

De wijsheid is een zegen

[20] Gelukkig de man die zich op de wijsheid toelegt en die eropuit is inzicht te krijgen;

[21] die de wegen van de wijsheid in zijn hart overdenkt en haar geheimen probeert te ontdekken;

[22] die op weg gaat en haar als een speurder nazit en op de loer ligt waar zij heen gaat;

[23] die door haar ramen gluurt en aan haar deuren staat te luisteren;

[24] die dichtbij haar woning kampeert en zijn tentpin in haar muren slaat;

[25] die zijn tent vlak naast haar opzet en zijn intrek neemt op een plek waar het goed is.

[26] Hij plaatst zijn kinderen onder haar beschutting en hij woont onder haar takken.

[27] Door haar wordt hij tegen de hitte beschut en onder haar pracht vindt hij rust.

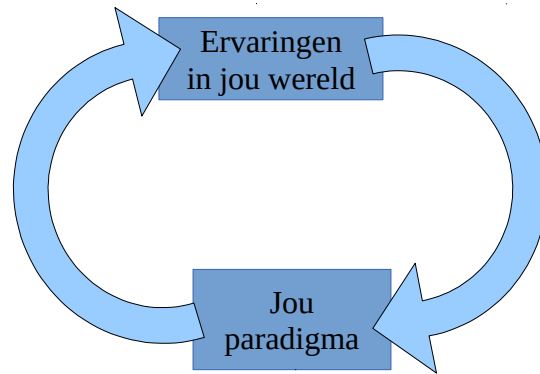
Ik merk dat God heel vaak niet hoorbaar tot ons spreekt, maar veel meer zachtjes, voorzichtig in onze gedachten. Wij mensen moeten bij “inluistering” steeds trachten te beoordelen of deze “gedachten” goed of fout zijn, of ze uit God zijn, of juist gedachten uit den boze. Ik heb toch sterk de indruk dat ons onderscheidingsvermogen hierbij heel veel functioneert, en gebaseerd is op wat we weten en voor waar houden.

Dit doet me denken aan het begrip “paradigma” onze blik op de wereld die bepaalt wat we voor waar houden en wat we afwijzen. Ons paradigma bepaald voor een groot deel ons onderscheidingsvermogen. Als een mens met overtuiging niet geloofd in God, of in elk geval halsstarrig weigert om hier waarde aan toe te kennen, dan resulteert dit onvermijdelijk in het afwijzen van alles wat wijst in de richting van God. In de wetenschap kom je dit paradigma nog al eens tegen omdat het daar door de “cultuur” in wetenschappelijke kringen word opgedrongen.

Het omgekeerde is ook waar: als je wel geloofd in een God die alles heeft gemaakt, dan is het logisch dat er logica is te vinden in de schepping om je heen. Je zult daardoor moeite hebben met het accepteren van dingen in de schepping die toevallig of zinloos lijken te zijn.

Het paradigma waarmee je de wereld in kijkt is dus alles bepalend voor wat je ziet in die wereld en hoe je de dingen daarin beoordeeld. Je paradigma word opgebouwd gedurende je leven, het is een product van de kennis die je hebt over de wereld waarin je leeft.

Jou ervaringen in jou leefomgeving, jou wereld, vormen je paradigma, maar het paradigma waarmee je de wereld in kijkt bepaald hoe je die wereld ziet en beoordeeld.

Nu zegt de bijbel ook dat menselijke wijsheid dwaasheid is, en de wijsheid van God, dwaasheid voor mensen. Wat je hier uit af zou kunnen leiden is dat de mens van nature tot niet tot de waarheid van God komt.